

► La BSO de VNG

Doctor Caracol, pop sense complexos

El quartet vilanoví actua divendres vinent a la Sala BeCool de Barcelona

La memòria dels 'caracols'

Tot i que no tenen res a veure amb la família d'aquella mítica sèrie de TV3, l'existència del grup ha passat a ser com un cognom dels quatre membres de la banda, amb una mitjana d'edat de 20 anys. Marc Caracol Sánchez (veu), Vidal Caracol Soler (guitarra), Joan Caracol Martín (baix) i Sergi Caracol Rigol (bateria) són els quatre personatges que s'amaguen darrere d'aquest nom tan peculiar. Escolta'ls i coneix més informació del grup a myspace.com/doctorcaracol.

Doctor Caracol, en ple vol, d'esquerra a dreta, Vidal, Marc, Sergi i Joan

JORDI ARANA

El MCD del grup

Joan Martín, baixista del grup i futur matemàtic, defineix molt encertadament que el pop és el màxim comú divisor dels membres del grup, sabent que tots tenen gustos diferents però coincideixen en aquest estil. Qualsevol persona no matemàtica en diria simplement el denominador comú. Cada membre té influències diferents, com també projectes paral·lels que demostren aquest màxim comú divisor.

// BLAI MARSÉ

De tant en tant, els somnis es fan realitat. I que el cantant d'un grup visualitzi oníricament un reportatge que encara no s'ha escrit és tot un plaer. De fet, he de reconèixer que els drets d'autor del titular d'aquesta pàgina es troben als somnis de Marc Sánchez, ànima i veu dels Doctor Caracol.

De ben segur, tant ell com els altres tres membres de la banda tenen a les seves mans que, en un futur proper, materialitzin en fets el que ara somnien. De moment, el proper divendres 9 de maig, la sala barcelonina BeCool acollirà un concert força important d'un quartet que no té cap mena de vergonya en parlar de l'estil que fan: Hi ha una mena de tabú. Fer pop no és vendre's, la gent entén com a pop allò que més sona i que més es ven, però té moltes variants, i no és fàcil tocar pop. Actualment, la moda és

voler ser alternatiu, expliquen convençuts els dos creadors del grup i autors de l'esquelet de tots els temes de Doctor Caracol: Vidal Soler, cantant i guitarra de Temporada Alta; i el mateix Marc Sánchez, immers també en un projecte personal. Joan Martín, procedent d'altres formacions i projectes més *freaks*, i Sergi Rigol, exbateria d'Érase una Vez, completarien el quartet.

És fàcil caure en el tòpic d'encasellar-los i comparar-los amb bandes emergents com Pereza o El Canto del Loco, però els Doctor Caracol viuen aquesta experiència entrant de ple a la filosofia d'aquest estil. El pop va més enllà de la música, és una manera de fer les coses. És tot positiu, com de colors. I la música està per això, per passar-s'ho bé, explica Sánchez. Un bon rotlló que es percep sobretot en l'admiració que es tenen entre ells. Ens coneixem des de fa molt, ens mo-

vem pels mateixos llocs, això és un altre dels factors que fa que no s'alteri el producte. Hi ha alguna cosa més que un grup entre nosaltres, assegura Vidal Soler.

Divendres que ve, la banda peregrina de nou a la Ciutat Comtal, on ja van fer el seu primer concert fa aproximadament un any. En aquest cas, serà a la Sala BeCool. Tot i això, encara no podran dur-hi orgullosos el seu disc de debut sota el braç, hem demanat una subvenció a l'Ajuntament, ja que som estudiants i no ens podem permetre entrar a un estudi de gravació i assumir-ne els costos. Estem esperant una resposta, i segons el que ens diguin ens plantejarem què farem en un futur, afirmen convençuts els quatre *caracols*. Mentrestant, els seus seguidors hauran de conformar-nos amb els quatre *hits* que tenen penjats al *myspace*: *Tengo el presentimiento que algo bueno va a suceder...*

+ L'mp3 de de Doctor Caracol

Tot i que desitgen tenir un futur més prometedor i no tan efímer, els Doctor Caracol prefereixen comparar-se amb la cèlebre banda de la pel·lícula de *The Wonders* o amb el grup de pop espanyol dels noranta La Rabia del Milenio que amb grups de masses actuals com Pereza o El Canto del Loco. A això cal sumar-li el sabor britànic del seu mp3. Fem-ne una ullada:

La Rabia del Milenio "Instintos Naturales" (2001)
"És un referent per a nosaltres tant d'estètica com d'estil i so. Transmet estiu, ganes de festa i de passar-s'ho bé. És el disc fetitxe, ens ha marcat molt al Vidal i a mi (Marc).

The Red Button "She's about to cross my mind" (2007)
"Segons les crítiques, és com si al 1966 s'haguessin

ajuntat The Beatles i The Byrds. Toquen un pop prepsicodèl·lic del *Rubber Soul* o el *Help!* El grup està format per dos peixos grossos experimentats de la música i està molt produït."

The Fratellis "Costello Music" (2006)
"És molt energètic i a Anglaterra actualment tenen molt d'èxit. Ens hi sentim identificats sobretot pel que fa a l'energia i l'actitud que tenen."

BSO The Wonders "That thing you do!" (1996)
"Vam veure la pel·lícula tots quatre al local. S'hi reflecteix el bon rotlló entre col·legues, els pros i les contres de triomfar, el món del negoci i tot el que envolta la música pop. La filosofia del film mostra com les bandes que puguen molt ràpid acaben baixant igual de ràpid. No volem que ens passi això."

